

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 21C/54/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110215135
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Róbert Bardáč PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1110215135.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudcom Mgr. Róbertom Bardáčom, PhD. v spore žalobkyne: U. G., O.. XX. R. XXXX, V. X. XX, Bratislava, proti žalovanému: Pohotovosť, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o určenie neplatnosti zmluvy o úvere, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamieťa.

II. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 2. marca 2010 sa žalobkyňa domáha proti žalovanému určenia neplatnosti zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, ktorú uzatvorila so žalovaným dňa 16. augusta 2007. Tvrdila, že nie je vyplnená tak, aby spĺňala všetky náležitosti platnosti. Zmluvu uzatvorila, pretože už pred jej uzatvorením uzatvorila so žalovaným zmluvu. Na základe tejto jej žalovaný poskytol pôžičku 40.000 Sk. Z tejto sumy zrazil nedoplatok z predošlej zmluvy. Dňa 19. novembra 2007 jej prišla výzva na zaplatenie, na čo reagovala žiadosťou o odklad splátok. Následne bolo začaté rozhodcovské konanie a bol vydaný rozhodcovský rozsudok a na jeho základe bolo voči žalobkyni začaté exekučné konanie. Na pojednávaní doplnila argumentáciu, že zmluva o úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a že na daný vzťah treba uplatniť neskoršiu právnu úpravu ochrany spotrebiteľa.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Tvrdil, že sa nestotožňuje s názormi žalobkyne v žalobe, považuje ju za nedôvodnú a petit za nejasný, žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o úvere a je názoru, že je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci.

3. Súd prejednal vec na pojednávaní v neprítomnosti strán. Žalovaný výslovne súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Žalobkyňa žiadala o odročenie pojednávania, ale túto skutočnosť oznámila súdu v deň pojednávania a súd v oznámených dôvodoch nevidel dôležité dôvody pre odročenie pojednávania. Tieto dôvody neboli ani preukázané. Skutočnosť, že žalobkyňa nie je zastúpená a hľadá si právneho zástupcu už takmer tri roky (viď č. I. 232, 259 - Centru právnej pomoci neposkytla súčinnosť) nebol dôvod pre odročenie a nevykonanie pojednávania. Rovnako takým dôvodom nebola ani cesta, ktorú jej neumožňoval jej zdravotný stav. Jednak túto skutočnosť mohla žalobkyňa oznámiť súdu skôr a jednak neboli zdokladované žiadne dôvody, ktoré žalobkyni neumožnili cestovať. Súd preto konal a rozhodol v neprítomnosti strán.

4. Súd vykonal dokazovanie listinami, ktoré predložila žalobkyňa, a to: zmluva o úvere (č. I. 6, 14), posledná výzva (č. I. 7), list žalobkyne (č. I. 8), oznámenie žalovaného o zmene splátkového kalendára (č. I. 9), poďakovanie žalobkyne (č. I. 10), návrh na začatie rozhodcovského konania (č. I. 11, 19), oznámenie o podaní návrhu na začatie rozhodcovského konania (č. I. 12), výzva na žalobnú odpoveď

(č. I. 15), prehľad práv a povinností a záväzkov zo zmluvy o úvere (č. I. 16), list žalobkyne (č. I. 17-18), podací lístok (č. I. 19), upovedomenie o dlhu (č. I. 20), listy žalobkyne (č. I. 21-24), oznámenie o zastupovaní (č. I. 25), oznámenie súdneho exekútora (č. I. 26), upovedomenie o začatí exekúcie (č. I. 27), list žalobkyne (č. I. 28-29), vyjadrenie súdneho exekútora k žiadosti (č. I. 30), e-mail exekútorského úradu (č. I. 31-33,), listy žalobkyne (č. I. 34-37, 41-46, 48-55, 60-63, 65, 69), prehlásenie žalobkyne - návrh (č. I. 38), uhradenie dlhu (č. I. 39), upovedomenie o zriadení exekučného záložného práva na nehnuteľnosť (č. I. 40), oznámenie súdneho exekútora (č. I. 47), oznámenie o návšteve pracovníkov inkasa pohľadávok s e-mailom (č. I. 56-57), posledná výzva pred zverejnením (č. I. 58-59), odpoveď Krajskej prokuratúry Bratislava (č. I. 44, 48), list Generálnej prokuratúry SR (č. I. 66), list Prezídia PZ (č. I. 67), list Okresnej prokuratúry Bratislava III (č. I. 70), trestné oznámenie (č. I. 71), zápisnica o trestnom oznámení (č. I. 72-75), potvrdenie o podaní trestného oznámenia (č. I. 76), výzva na zaplatenie (č. I. 94), ako aj listinami, ktoré si súd vyžiadal z rozhodcovského súdu, a to: návrh na začatie rozhodcovského konania (č. I. 105-106), zmluva o úvere (č. I. 107-108), doručanky s obálkami (č. I. 109-111), rozhodcovský rozsudok (č. I. 117-119), a z takto vykonaného dokazovania zistil nasledovné skutočnosti.

5. Zo zmluvy o úveru je preukázané, že žalobkyňa podpísala dňa 16. augusta 2007 zmluvu o úvere, na základe ktorej sa žalovaný ako veriteľ zaviazal, že poskytne žalobkyňi ako dlžníkovi úver v sume 40.000 Sk, pričom žalobkyňa sa ho zaviazala žalovanému vrátiť spolu s poplatkom 34.160 Sk celkovo teda v sume 74.160 Sk v 12 mesačných splátkach po 6.180 Sk počnúc prvou splátkou splatnou 10. septembra 2007. Z nepopretých skutkových tvrdení žalobkyne je preukázané, že žalobkyňi bol úver 40.000 Sk poskytnutý v hotovosti a úver čerpal. Z poslednej výzvy na úhradu je preukázané, že žalobkyňa si svoje záväzky neplnila a preto ju žalovaný vyzval na splnenie dlžnej sumy 67.500 Sk do 7 dní od doručenia výzvy zo dňa 14. novembra 2017. Z listov žalobkyne je preukázané, že medzi stranami prebiehala písomná komunikácia. Z oznámenia o zmene splátkového kalendára je preukázaná zmena splátkového kalendára k 4. decembru 2007. Z rozhodcovského spisu je preukázané, že žalovaný si voči žalobkyňi nároky uplatňoval na Stálom rozhodcovskom súde Slovenská rozhodcovská, a.s. v rozhodcovskom konaní, ktoré bolo skončené vydaním rozhodcovského rozsudku zo dňa 2. októbra 2008, č. k. F. XXXXX/XX, čo je preukázané zo znenia tohto rozsudku. Týmto rozsudkom bola žalobkyňa zaviazaná zaplatiť žalovanému sumu 43.680 Sk s príslušenstvom a trovami konania. Vychádzajúc z uvedeného dospel súd k záveru, že žaloba je nedôvodná.

6. Podľa § 137 písm. d) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

7. Podľa § 470 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (ods. 1). Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany (ods. 2).

8. Podľa § 80 písm. c) OSP návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

9. V prvom rade sa súd zaoberal otázkou, aký procesný režim je potrebné uplatniť na dané konanie, ktoré začalo pred účinnosťou CSP. S poukazom na § 470 ods. 1 CSP je súd názoru, že na dané konanie sa uplatňujú ustanovenia CSP, aj keď konanie začalo pred jeho účinnosťou. Za tejto skutočnosti by súd musel na otázku prípustnosti danej vzájomnej žaloby, ktorá je určovacou žalobou, uplatniť ustanovenia § 137 písm. d) CSP. V súlade s § 470 ods. 2 CSP sa však rozhodol súd aplikovať na otázku prípustnosti § 80 písm. c) OSP tak, aby bolo zachované právo žalobkyne na súdnu ochranu v tom rozsahu, v akom jej bolo procesnou úpravou priznané v čase podania žaloby. V skratke, procesnú prípustnosť danej žaloby posudzoval súd cez prizmu § 80 písm. c) OSP.

10. To zodpovedá aj súdnej praxi, podľa ktorej „novú právnu úpravu prípustnosti žalôb podľa § 137 v Civilnom sporovom poriadku je potrebné v zmysle § 470 ods. 1 CSP aplikovať aj na konania začaté a neskončené pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP, ak nie je v CSP uvedené inak (napr. v ust. § 470 ods. 2 CSP). Oproti pôvodnej právnej úprave v OSP rozlišuje žaloby na určenie práva (§ 137

písm. c/ CSP) a žaloby na určenie právnej skutočnosti (§ 137 písm. d/ CSP). U žalôb na určenie práva nová právna úprava zotrvala na preukázaní naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení (s výnimkou, ak tento naliehavý záujem vyplýva z osobitného predpisu). U žalôb na určenie právnej skutočnosti podmienila nová právna úprava možnosť ich podania vtedy, ak požadované určenie právnej skutočnosti vyplýva z osobitného predpisu. Podľa novej právnej úpravy nie je možné žalovať neplatnosť právnych úkonov, ak to nevyplýva z osobitného predpisu. Táto právna úprava však nebola v čase podania žaloby účinná; súd musí úkony strán sporu (§ 470 ods. 2 CSP) posudzovať podľa účinkov a podmienok uvedených v OSP v znení účinnom v čase ich uskutočnenia. Bolo preto potrebné osvedčiť naliehavý právny záujem výlučne vo vzťahu k pôvodne predvídanému postupu v ust. § 80 písm. c/ OSP (rozhodnutia NS SR sp. zn. 6 Cdo 15/2017, sp. zn. 6 Cdo 30/2018, 4 Cdo 17/2019 a 5 Obo 12/2018)“ (uznesenie Najvyššieho súdu zo 14.4.2021, sp. zn. 9Cdo/7/2021). Predtým, než súd pristúpil k meritórnemu skúmaniu žaloby sa teda súd zaoberal otázkou, či je na určení požadovanom vzájomnou žalobou daný naliehavý právny záujem.

11. Súd v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít (ďalej len „súdna prax“) poukazuje na to, že absencia naliehavého právneho záujmu spôsobuje, že súd nemôže žalobu skúmať z meritórnej stránky, ale musí žalobu zamietnuť pre absenciu naliehavého právneho záujmu. Uvedené vychádza zo záujmu zákonodarcu, aby neboli súdy zaťažované spormi, ktoré majú len akademický charakter a neovplyvnia právnu neistotu navrhovateľa (v tomto prípade žalovanej 1), najmä ak je možné žalovať o plnenie namiesto určenia právnej skutočnosti (napr. Sborník stanovisek, zpráv o rozhodování soudů a soudních rozhodnutí Nejvyšších soudů ČSSR, ČSR a SSR 1970-1983, s. 176 a s. 705). Podľa Najvyššieho súdu „základným predpokladom úspešnosti žaloby o určenie skutočnosť, že žalobca má na požadovanom určení naliehavý právny záujem. Existenciu naliehavého právneho záujmu musí v konaní preukázať žalobca“ (uznesenie z 22.9.2010, sp. zn. 4 Cdo 56/2009). Tiež platí, že „nepreukázaná existencia naliehavého právneho záujmu v čase rozhodovania súdu vedie k zamietnutiu určovacieho návrhu. (...) K tomu, či tu je naliehavý právny záujem sa prihliada z úradnej povinnosti. Na nedostatok predpokladu určovacej žaloby musí súd prihliadať v ktoromkoľvek štádiu konania“ (rozsudok, sp. zn. 1Cdo/91/2006; ZSP 83/2007).

12. Podľa súdnej praxe je naliehavý právny záujem daný v prípade, keď sa nemožno domáhať priamo plnenia a ak právne postavenie navrhovateľa by bez takéhoto určenia bolo neisté (R 88/2001, rozsudok Najvyššieho súdu z 27.10.1997, sp. zn. I Cdo 26/97). Autoritatívne určenie súdom ohrozenie, neistotu alebo neurčitosť v právnom postavení žalobcu odstraňuje bez toho, aby ukladalo splnenie nejakej povinnosti. Preto sa pri určovacích žalobách, na rozdiel od žalôb na plnenie, zdôrazňuje ich preventívny charakter a význam. Z uvedeného možno uzavrieť, že naliehavý právny záujem na určení je daný vtedy, ak je tu aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia a ktorý nemožno iným právnym prostriedkom odstrániť (R 8/2000, rozsudok Najvyššieho súdu z 30.11.1998, sp. zn. 5 Cdo 60/98).

13. Súd dospel k záveru, že žalobkyňa netvrdila žiadne skutočnosti, z ktorých by bolo možné odvodiť záver, že na požadovanom určení je daný naliehavý právny záujem. Nestačí totiž, aby záujem na určení určitej skutočnosti žalobkyňa mala, ale musí ísť o právny záujem a tento musí byť aj naliehavý. Počas vyše 12 rokov trvajúceho sporu preto žalobkyňa mala dost času prezentovať súbor práv alebo povinností, do ktorých bude zasiahnuté alebo budú ohrozené, ak by nedošlo k požadovanému určeniu neplatnosti zmluvy o úvere. Žalobkyňa síce poukazovala na exekučné konanie, ktoré prebieha, ale nebolo preukázané, akým spôsobom by požadované určenie zmenilo prípadné neisté právne postavenie žalobkyne. Preto bol daný dôvod pre zamietnutie žaloby s poukazom na citovanú súdnu prax už len z dôvodu absencie naliehavého právneho záujmu. Na zamietnutie žaloby boli však aj dané vecné dôvody.

14. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1986/71/>> o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 31. decembra 2007 (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“) tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

15. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

17. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

18. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

19. Podľa § 4 ods. 4 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať.

20. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom do 31. decembra 2007 (ďalej len „Obchodný zákonník“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 501 ods. 1 Obchodného zákonníka veriteľ je povinný dlžníkovi peňažné prostriedky poskytnúť, ak ho o to dlžník v súlade so zmluvou požiadal, a to v dobe určenej v požiadavke, inak bez zbytočného odkladu.

22. Podľa § 879r zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom do 30. septembra 2015 (ďalej len „Občiansky zákonník“) ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. júnom 2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 1. júna 2014. Na výkon záložného práva, ktoré vzniklo pred 1. júnom 2014, sa použijú ustanovenia tohto zákona.

23. Vec súd posúdil tak, že žalobkyňa a právny predchodca žalovaného uzatvorili dňa 5. marca 2002 zmluvu podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorej predmetom bolo poskytnutie úverov žalobkyni. Žalovaný sa zaviazal poskytnúť žalobkyni úver, pričom je z dokazovania zrejmé, že tento záväzok v zmysle § 497 a § 501 ods. 1 Obchodného zákonníka aj splnil a poskytol žalobkyni úver v sume 40.000 Sk. Žalobkyňa bola preto povinná podľa § 497 Obchodného zákonníka plniť čerpaný úver spolu s dohodnutým poplatkom v 12 dohodnutých mesačných splátkach po 6.180 Sk.

24. Predmetná zmluva okrem toho, že spadá do rámca úpravy Obchodného zákonníka súčasne spadá do rámca úpravy zákona č. 258/2001 Z. z. Predmetná zmluva medzi stranami sporu bola uzatvorená 16. augusta 2007 preto je na ňu potrebné uplatniť zákon č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2007. Išlo teda o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. b) a § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z. z., pretože išlo o zmluvu, ktorou sa žalovaný ako veriteľ zaviazal poskytnúť žalobkyni

ako spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a žalobkyňa ako spotrebiteľka sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Zmluva má písomnú formu v súlade s § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. Náležitosti zmluvy upravuje § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z.

25. Vzhľadom na to, že žalobkyňa namietala neplatnosť predmetnej zmluvy, súd sa zaoberal touto výhradou cez prizmu ustanovenia § 4 ods. 4 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. Bolo z dokazovania preukázané, že žalobkyňa úver čerpaný na základe zmluvy o úvere čerpala, čo aj sama uviedla, že jej peňažné plnenie bolo odovzdané. Za týchto okolností, kedy došlo k čerpaniu úveru je preto s poukazom na znenie § 4 ods. 4 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. vylúčené, aby bola zmluva o úvere neplatná, pretože v prípade, že bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať považuje sa taká zmluva za platnú. Námietka, že predmetná zmluva je neplatná preto nie je dôvodná a nemá oporu v zákone.

26. Bolo preto tiež bezpredmetné, aby sa súd zaoberal námietkou žalobkyne, že zmluva o úvere obsahuje neprijateľné podmienky, pretože s poukazom na § 4 ods. 4 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. je platná celá zmluva o úvere, čiže aj jednotlivé jej ustanovenia, a súčasne právna úprava § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka platná v čase uzatvorenia zmluvy o úvere neupravovala, že by zmluvy podľa zákona č. 258/2001 Z. z. mali povahu spotrebiteľských zmlúv, na ktoré sa vzťahujú požiadavky podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nedôvodná je aj námietka žalobkyne, že na vzťah strán treba v zmysle § 879r Občianskeho zákonníka uplatniť novšiu právnu úpravu retroaktívne. To súd odmieta, pretože § 879r Občianskeho zákonníka výslovne upravuje, že vznik právnych vzťahov vzniknutých pred 1. júnom 2014 sa posudzuje podľa predošlých predpisov. Treba preto odmietnuť názor, že by platnosť zmluvy o úvere sa mala posudzovať retroaktívne podľa právnej úpravy, ktorá v čase vzniku tejto zmluvy ešte neplatila. Išlo by o ústavne neprípustný zásah do zmluvnej autonómie strán. Z uvedeného dôvodu bol daný dôvod pre zamietnutie žaloby aj z vecných dôvodov. Súd teda nemal inú možnosť než žalobu zamietnuť.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. Žalovaný bol v spore v celom rozsahu úspešný, žalovanému by preto v súlade so zásadou úspechu § 255 ods. 1 CSP patrila náhrada trov konania v rozsahu 100%. Vzhľadom na to, že zo spisu vyplýva, že žalovanému žiadne trovy nevznikli, v súlade s čl. 17 základných princípov CSP súd rozhodol, že žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva (R 72/2018, uznesenie NS SR z 28. februára 2018, sp. zn. 7 Cdo 14/2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie na Okresnom súde Bratislava I do 15 dní odo dňa jeho doručenia. V odvolaní sa okrem toho, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka (vrátane uvedenia spisovej značky konania), čo sa ním sleduje, a podpisu uvedie aj to, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.